

Перервочка

Як стати успішним

Бути успішним у житті прагне кожен. Вдається це, на жаль, не кожному. Чому?

Успіху, треба добре попрацювати: забути слова «не хочу», «не можу», «не буду», приділяти своїй меті багато часу, не кидати розпочате посередині шляху. Успіх – норовлива річ і може одразу прийти не до всіх. Але не треба здаватися і йти до кінця! «Працювати і досягати своєї мети» – ось мій девіз.

Є дуже багато прикладів з історії, коли люди йшли через терни до зірок. Відомий оратор Демосфен мав деякі проблеми з голосом: він не вимовляв букву «р» та дуже тихо говорив. Але він мав на меті стати оратором, якого б усі знали та поважали, за яким міг би піти народ. Для цього він у шторм ставав на скелю, брав повен рот каміння і наперекір стихії виголошував свою промову. Демосфен робив це до тих пір, доки не позбувся своєї вади і не досяг бажаного успіху.

А звернімося до творів літератури, у їх персонажів є чому навчитися. Візьмімо для прикладу роман «Місто» В.Підмогильного, у якому автор змалював звичайного сільського хлопця, який разом із друзями приїжджає до міста і, ставши письменником, має на меті підкорити його. Для цього він написав цілу оду своїй бритві, прирівнявши її майже до рівня генерала, який пройшов війну. Після цього з нього глузували в товаристві, зневажали. Але, навчившись на гіркому досвіді, Степан почав писати про

У цьому номері:

Закохані в українське слово	С. 2-4
Є проблема: мотивація навчання	С. 5
Чого навчився, того за плечима не носити	С. 6
Класика і сучасність, талант і праця	С. 7
Запалити свою зірку	С. 8
Моє захоплення	С. 9
Сходинки успіху	С.10
Берег дитинства	С.11
Творчість — це праця і натхнення	С.12
Творчі роботи учнів	С.13-14
Народження таланту	С.15
Посміхніться!	С.16

Цитата номера

Якщо хочете мати успіх, Ви повинні виглядати так, ніби Ви його вже маєте.

Томас Мор

важливе і зі змістом. І вже в кінці роману ми бачимо юнака як успішного письменника, що мав велику репутацію в оточуючих.

Виявляється, для цього треба небагато: уміти ставити цілі, плануй, аналізуй і оцінюй власну діяльність.

Отже, історія, життя, твори літератури вчать нас виробляти в собі здатності, які тепер стало модно називати «компетентності». Володієш – ти «на коні». Не володієш? Здобувай. Не хочеш? Вибачай.

**Голуб Анастасія,
учениця 11 класу**

Мабуть, тому, що не всі знають і не всім розповідають, як стати успішним... Звичайно, причини можуть бути різні. Успіх можна порівняти з медаллю, яка має два боки: перший – усім видний і зрозумілий, але не всі помічають зворотний бік. Спробуємо ж розібратися, що потрібно для успіху.

Я чула, що на Заході почали з'являтися усілякі курси, семінари, де розповідають про те, як стати успішним або як стати лідером. Попит на них чималий, значить вони дають певний запас знань, умінь, необхідних креативним особистостям.

Приходимо до думки: для успіху у житті сьогодні замало знати (формули, теореми, правила орфографії й пунктуації і т.д.). Замало вміти розв'язувати задачі. На мою думку, потрібні ще й певні якості характеру: відкритість усьому новому, готовність учитися, спілкуватися, шукати – одним словом, неспокій. Потрібно вчитися працювати в команді. І не розчинитися в колективі, зберегти своє Я. Слухати інших і уміти відстоювати власну позицію. Вміти застосовувати набуті знання і вміння в будь-якій, навіть несподіваній, ситуації. А якщо їх немає, цих знань і вмінь, знати, де їх знайти, кого запитати? Уміти, хотіти, бути готовим знайти і запитати.

Для того, щоб у чомусь досягти

Закохані в українське слово

Наша мова, жива і багата, красива, як світанок весняний; чарівна, як казка. Дзвенить собі чистим струмочком і заворює добрі серця, зачаровує своєю поетичністю, розкаже про минувшину і про сьогодні, дає надію на світле майбутнє. Звучить піснями тужними і веселими, сміється прислів'ями і порівняннями, дошкуляє ущипливим словом, заворює казками, загадує такі загадки, що не вся їх і розгадає.

Мова рідна – бездонна криниця мудрості, невичерпне джерело багатства. Хто приходить до того джерела, той стає мудрим, багатим, як сама українська земля.

Радіє душа від того, що учні нашої російськомовної школи люблять, шанують мову своєї країни, поетичну і ніжну. Підтвердженням цього є щорічні перемоги в олімпіадах, конкурсах, змаганнях.

Ми вітаємо учнів школи, які довели, що закохані в українське слово.

Переможці I (шкільного) етапу предметних олімпіад з української мови і літератури:

I місце

Прізвище, ім'я учня	Клас	Вчитель, що підготував учня
Сотник Артем	6-А	Плоска Н.І.
Соколова Анастасія	7	Савенкова К.В., Плоска Н.І.
Даниленко Анастасія	10	Тібіт С.Л.
Голуб Анастасія	11	Плоска Н.І.

II місце

Прізвище, ім'я учня	Клас	Вчитель, що підготував учня
Деревська Світлана	6-Б	Тібіт С.Л.
Горлова Вікторія	6-А	Плоска Н.І.
Шершнева Єлизавета	8-Б	Тібіт С.Л.
Конєв Владислав	9-Б	Передерій Т.Б.
Щербакова Катерина	9-Б	Передерій Т.Б.
Ткаченко Олександра	10	Тібіт С.Л.
Матросова Віолетта	11	Плоска Н.І.

III місце

Прізвище, ім'я учня	Клас	Вчитель, що підготував учня
Науменко Владислава	6-Б	Тібіт С.Л.
Марковська Марія	6-Б	Тібіт С.Л.
Одзубійська Дарина	6-А	Плоска Н.І.
Глушенко Юлія	7	Савенкова К.В., Плоска Н.І.
Скрипник Марія	7	Савенкова К.В., Плоска Н.І.
Когут Андрій	8-Б	Тібіт С.Л.
Нігай Карина	8-А	Житник О.І.
Бука Катерина	9-А	Передерій Т.Б.
Карась Олег	9-Б	Передерій Т.Б.
Черикова Марія	9-Б	Передерій Т.Б.
Бондаренко Анастасія	10	Тібіт С.Л.
Гнідий Дмитро	10	Тібіт С.Л.

Переможці II (районного) етапу олімпіади з української мови і літератури:

Прізвище, ім'я учня	Клас	Місце	Вчитель, що підготував учня
Голуб Анастасія	11	I місце	Плоска Н.І.
Даниленко Анастасія	10	II місце	Тібіт С.Л.
Соколова Анастасія	7	II місце	Савенкова К.В., Плоска Н.І.

На **III (обласному) етапі** олімпіади з української мови і літератури **Голуб Анастасія** (11 клас) посіла **V місце** (вчитель – Плоска Н.І.)

Переможці I (шкільного) етапу Міжнародного конкурсу з української мови і літератури імені Т.Шевченка:

Прізвище, ім'я учня	Клас	Місце	Вчитель, що підготував учня
Зражевська Вікторія	5-Б	I	Плоска Н.І.
Деревська Світлана	6-Б	I	Тібій С.Л.
Тарасенко Анастасія	7	I	Плоска Н.І.
Сіра Анна	10	I	Тібій С.Л.
Голуб Анастасія	11	I	Плоска Н.І.
Настин Максим	5-Б	II	Плоска Н.І.
Сотник Артем	6-А	II	Плоска Н.І.
Науменко Владислава	6-Б	II	Тібій С.Л.
Соколова Анастасія	7	II	Плоска Н.І., Савенкова К.В
Міщенко Валерія	9-А	II	Передерій Т.Б., Житник О.І.
Даниленко Анастасія	10	II	Тібій С.Л.
Білоконь Денис	11	II	Плоска Н.І.
Горлова Вікторія	6-А	III	Плоска Н.І.
Марковська Марія	6-Б	III	Тібій С.Л.
Глушенко Юлія	7	III	Плоска Н.І., Савенкова К.В
Яковенко Олексій	7	III	Плоска Н.І.
Когут Андрій	8-Б	III	Тібій С.Л.

На **II (районному) етапі** Міжнародного конкурсу з української мови і літератури імені Т.Шевченка **Голуб Анастасія** (11 клас) посіла **I місце** (вчитель - Плоска Н.І.)

**Переможці I (шкільного) етапу
конкурсу «Найкращий відгук на сучасну дитячу прозу»:**

Прізвище, ім'я учня	Клас	Місце	Вчитель, що підготував учня
Сьомик Анастасія	4-Б	I	Марчук О.А.
Настин Максим	5-Б	I	Плоска Н.І.
Павлюк Анастасія	4-Б	II	Марчук О.А.
Горлова Катерина	4-Б	II	Марчук О.А.
Шершнева Вікторія	4-А	III	Гмиря О.В.

**Переможці II (районного) етапу
конкурсу «Найкращий відгук на сучасну дитячу прозу»:**

Настин Максим (5-Б клас) - **I місце** (вчитель Плоска Н.І.) та **Сьомик Анастасія** (4-Б клас) - **II місце** (вчитель Марчук О.А.)

Переможцем III (обласного) етапу конкурсу «Найкращий відгук на сучасну дитячу прозу» став учень 5-Б класу **Настин Максим**.

І (шкільний) етап конкурсу з української мови імені Т.Яценка

Прізвище, ім'я учня	Клас	Місце	Вчитель, що підготував учня
Настин Максим	5-Б	I	Плоска Н.І.
Горлова Вікторія	6-А	I	Плоска Н.І.
Яковенко Олексій	7	I	Плоска Н.І.
Шершнева Єлизавета	8-Б	I	Тібій С.Л.
Даниленко Анастасія	10	I	Тібій С.Л.
Голуб Анастасія	11	I	Плоска Н.І.
Долга Злата	3-А	II	Передерій В.В.
Козлікіна Анастасія	3-Б	II	Бурцева Г.І.
Зражевська Вікторія	5-Б	II	Плоска Н.І.
Сотник Артем	6-А	II	Плоска Н.І.
Деревська Світлана	6-Б	II	Тібій С.Л.
Когут Андрій	8-Б	II	Тібій С.Л.
Бука Катерина	9-А	II	Передерій Т.Б.
Черикова Марія	9-Б	II	Передерій Т.Б.
Сіра Анна	10	II	Тібій С.Л.
Матросова Віолетта	11	II	Плоска Н.І.
Міщенко Валерія	3-Б	III	Бурцева Г.І.
Зінченко Олена	4-А	III	Гмиря О.В.
Науменко Владислава	6-Б	III	Тібій С.Л.
Нігай Карина	8-А	III	Тібій С.Л.
Конєв Владислав	9-Б	III	Передерій Т.Б.
Міщенко Валерія	9-А	III	Житник О.І.

II (районний) етап конкурсу з української мови імені Т.Яценка

Прізвище, ім'я учня	Клас	Місце	Вчитель, що підготував учня
Соколова Анастасія	7	I	Савенкова К.В.
Долга Злата	3-А	II	Передерій В.В.
Даниленко Анастасія	10	II	Тібій С.Л.
Деревська Світлана	6-Б	III	Тібій С.Л.

**Матеріали підготувала
Передерій Т.Б., заступник директора
з навчально-виховної роботи**

Є ПРОБЛЕМА: МОТИВАЦІЯ НАВЧАННЯ

Песиміст. От скажи: від чого залежить успішність людини?

Оптиміст. Від розумового розвитку, здібностей і життєвих обставин!

Песиміст. А мотивація? Скажімо, до досягнення життєвої мети.

Оптиміст. Справді, мети не досягнеш без мотивації до навчання і праці! Над підвищенням мотивації своїх учнів працюють усі вчителі.

Песиміст. Вважаєш, якщо слово «мотивація» записав у конспекті, то вже її формуєш? Хотів би я знати, як оту мотивацію формувати в сучасних учнів!

Оптиміст. Для цього потрібно створити відповідне навчальне середовище. Яке саме і як — пояснено у статті!

Якщо я песиміст — я можу не вірити в успіх, але все одно щось роблю, якщо оптиміст — я тим більше маю працювати.

Василь Кожелянко

П'ятнадцять пунктів, які покладено в основу мотивації студентів Гарвардського університету:

1. Якщо ти зараз заснеш, тобі, звичайно, зможе насолодитися своїм успіхом. наснитися твоя мрія, але якщо ти зараз вчитимешся, ти здійсниш цю мрію.
2. Муки навчання тимчасові. Муки неучтва — вічні.
3. Час летить!
4. Коли ти думаєш, що вже запізно, насправді ще рано.
5. Освіта — це не час. Освіта — це зусилля.
6. Життя складається не лише з навчання, але якщо ти не можеш подолати цю його складову, на що ти взагалі здатний?
7. Насолоджуйся нестерпним болем зусиль!
8. Переможець — це про того, хто робить усе раніше, це про того, хто докладає зусиль, це про того, хто по-справжньому
9. Не всі спроможні досягати успіху в усьому. Успіх приходить тільки разом із самовдосконаленням і рішучістю.
10. Сьогоднішні шмарклі — це завтрашні сльози.
11. Люди, які інвестують у майбутнє, реалісти.
12. Твоя зарплата буде прямо пропорційна твоєму рівню освіти.
13. Сьогодні **ніколи** не повториться.
14. Навіть цієї миті твої конкуренти гортають книжки.
15. Немає мук — не буде прибутку.

За матеріалами журналу
“Методичні діалоги”, №1, 2012

Чого навчився, того за плечима не носити

Усім відома істина «Хто багато читає, той багато знає». У цьому щороку переконуємося, готуючи учнів п'ятого класу до конкурсу «Найкращий відгук на сучасну дитячу прозу». Мета його – популяризація сучасної вітчизняної книги, розвитку читацької культури учнів та заохочення їх до систематичного читання сучасної української літератури, а також виконання державної цільової програми популяризації вітчизняної книговидавничої продукції, зокрема видавництва «Грані-Т».

У нашому кабінеті української мови і літератури зібрано чималу бібліотечку цих книг, минулого року учні нашої школи зустрічалися із письменником О.Макаровим. багато хто придбав його книгу «Курс юного антиквара». Представник видавництва «Грані-Т» привезла твори інших українських авторів. серед них книги Ірен Роздобудько про Б.Паскаля, В.Моцарта, Г.Андерсена, К.Білокур, Ч.Чапліна та подружжя Шевченків Наталки та Олександра про О.Хайама. Г.Чубаря, Ф. Меркюр'ї, Дж.П.Маккартні, С.Спілберга. Тоді саме цих авторів придбав Максим Настин, учень 5-Б класу.

Під час літніх канікул Максим часу не гаяв і прочитав обрані книги. Я здивувалася, чому саме ці книжки і чому саме оповідання про славнозвісних музикантів Вольфі Моцарта і Джеймса Тола Маккартні

вибрав він, а не, наприклад, про Сергія Бубку чи про якогось іншого видатного спортсмена, бо знаю Максима як активного і жвавого хлопця. Він грає в ігри спортивні – футбол, теніс, а останнім часом ще й у волейбол, а з дитячого садочка займається спортивними бальними танцями. Та, коли прочитала

Максими́в відгук, зрозуміла чому: вже шостий рік він відвідує музичну школу по класу баяна, і йому близький, як нікому іншому, казковий світ музики. Крім того, Настин Максим гарно малює, любить щось майструвати власними руками, тому відгук на прочитані твори він оформив у вигляді книжки, кожну сторінку якої розмалював власноруч і відправив на конкурс. У школі і в районі його відгук відзначений як

найкращий і найоригінальніший, тому і зайняв I місце. Роботу відправлено на III (обласний) тур. Довго чекали результату, нарешті прийшов Диплом учасника обласного етапу і в нагороду книжка видавництва «Грані-Т», які він одержить на святі Останнього дзвоника і покладе до своєї скриньки нагород і ці відзнаки, а матуся, пишаючись сином, складе про нього поетичні рядки. Максим відмінник, на баяні грає, він танцюрист і різносторонній спортсмен, мер класу і просто гарний і благородний товариш. Щира посмішка хлопця завойовує серця.

Побажаймо Максиму успіху на шляху пошуку і відкриття самого себе, а усім нам гарних і цікавих книжок наших співвітчизників.

Тлоска Н.І., учитель української мови і літератури.

КЛАСИКА І СУЧАСНІСТЬ, ТАЛАНТ І ПРАЦЯ

(Відгук на сучасну дитячу прозу)

Музика чарівна
В серці моїм летіть
Клавесин, гітари струни...
Чи мені здається?

У дивовижний світ музики я поринаю із головою. Аж раптом розплющую очі... На столі лежать книги, які я щойно прочитав. Перша – Трен Роздобудько «Про Вольфі Моцарта», друга – подружжя Шевченків «Про Джеймса Толо Маккартні». Прочитавши твори, я познайомився ближче з музикантами різних епох. Раніше я вважав їх просто недосяжними. Коли ж я прочитав про них, моя думка змінилася. Бо, насправді, у повсякденному житті – це звичайні хлопчиська. Ось, наприклад, коли чотирьохрічного Моцарта запросили дати концерт у палаці Архієпископа, на сцену несподівано вибігла руда кицька. Вольфі покинув грати на клавесині і погнався за пухнастим чудом, а вловивши його, став бавитися. Дитина та й годі! Але цей малюк у свої чотири роки вже писав опери і концерти для клавесину, скрипки та органу. Це щось неймовірне! Я впевнений, що у Вольфі Моцарта влучила Божа іскринка. Просто і з любов'ю пише про маленького Моцарта пані Роздобудько.

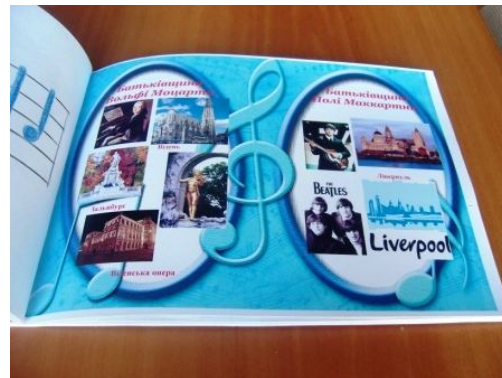
Другий же мій книжковий друг – це Джеймс Пол Маккартні, герой книги Олександра і Наталі Шевченків. У цього хлопця шлях до музики не був таким легким, як у Вольфі. Батьки Толо дуже хотіли щоб син займався грою на фортепіано. Але цей інструмент, крім почуття страху, у юного Маккартні нічого не викликав. Сильним, хоча і сумним, поштовхом для заняття музикою стала тяжка хвороба і смерть рідної матері. Музичним інструментом була обрана гітара, яку майстер переробив Джеймсу спеціально для шульги. Намагання і прагнення Толої не пройшли дарма. Він став всесвітньо відомим рок-музикантом.

Дорогі друзі, особливо учні музичних шкіл, я дуже раджу прочитати Вам ці книги. Я вже шостий рік відвідую музичну школу по класу баяна. Буває важко, бракує часу, але намагаюся доводити справу до кінця. Я відчуваю себе надзвичайно щасливим, коли під час концертів аплодує мені публіка, а матуся, радіючи за мене, непомітно змахує сльозу з обличчя. Заняття музикою поєднують мене з одним хобі. Це бальні танці. Вони разом із музикою ведуть мене у світ прекрасного. А моїми путівниками у ньому стали герої прочитаних творів. Я дуже поважаю талант Вольфганга Амадея Моцарта і Толо Маккартні та низько схиляю голову перед цими видатними музикантами. Читайте, любі друзі, ці книжки із задоволенням, не пошкодуєте!

А в моїй уяві і серці знову звучить музика... А на папір самі просять поетичні рядки...

Дві особистості, два різних феномени.
Пишаються якими Ліверпуля й Відня сцени.
Зразок для нас – нового покоління –
Розвинути свої як навички і вміння.
Один – з талантом Божим народився,
Другий таланту працею добився!
... А наші, друже, зірочки кружляють,
Талановитих та розумних обирають.
Тож, намагаємось добре вчитись, працювати,
Щоб легше було з неба ті зірочки дістати!

Настин Максим, учень 5-Б класу

Запалити свою зірку

Ясно бачиш мету — легше до неї йти.

Народна мудрість

Небо всипане зірками, одні яскраві, великі, а інші – ледь видніються. Кажуть, коли народжується людина, на небі з'являється нова зірочка. Спитаєте, чому це так? Бо коли людина талановита, духовно багата, зірочка такої людини світить яскраво, і світло її видно далеко, а

коли людина ще тільки на початку свого самовизначення і самовдосконалення, її зірочка ледь видніється. «Що робити, щоб її світло стало яскравим?» – спитаєте ви.

Звичайно, нікому не дано з цілковитою точністю дати відповідь на це питання, але кожен може визначити своє майбутнє і кожному під силу знайти свій шлях, запалити свою зірку.

Озирнімося навколо себе! Наше повсякденне буття надає величезні можливості збагачувати свій духовний світ, бо давно помічено: коли розширюється коло духовних інтересів людини, зростає її творчий потенціал. І як добре, що саме серед учнів нашої школи є такі діти, творчий потенціал яких увесь час зростає, набирає сили і сили, щоб дістати свою зірку з неба.

Саме така Настя Соколова, учениця 7 класу. Ця тендітна світловолоса дівчинка має дивовижний талант – вона божественно танцює бальні танці разом із своїм партнером і однокласником Олексієм Яковенком. Але це не єдине, що вдається Насті. Вона встигає і на відмінно вчитися, багато читати, не пропускає жодного тренування в клубі спортивного бального танцю «Елегант», побавитися з молодшим братиком, допомогти бабусі і матусі по господарству, поспілкуватися

з подружками, і багато ще чого може встигнути за день Настя, але обов'язково вона виділить час для свого улюбленого предмета – української мови. А розбудила в неї інтерес до цього цілющого джерела вчителька Савенкова Катерина Вікторівна, яка прийшла навчати дітей української мови, коли Настя була в 6 класі. Досвідчений педагог завжди може прогнозувати успіх своїх вихованців. Так було і з Настею. Катерина Вікторівна відразу помітила найхарактернішу рису своєї учениці – працьовитість, а поряд із нею і відповідальність. Завжди вивчені правила орфографії й пунктуації виголошувалися переконливо і впевнено. А яка у неї чудова дикція! Справжній тобі диктор телебачення. А які вдалі творчі роботи! Отже, вирішено спробувати сили на ниві філології. Виборовши I місце на I (шкільному) етапі Міжнародного конкурсу ім. П. Яцика з української мови, Соколова Настя впевнено перемагає на II (районному) етапі і бере участь у III (обласному) етапі, де виборює II почесне місце.

У 7 класі знову стає переможницею шкільного і районного етапів цього престижного конкурсу, але квота по кількості учасників серед учнів 5-8 класів обмежена – всього один учасник від району, і Настя вже не змогла спробувати свої сили на вищому рівні у цьому році. Але, починаючи з сьомого класу, вона вже має право брати участь у предметній олімпіаді з української мови і літератури. Ретельно підготувавшись до неї, Настя впевнено перемагає на I (шкільному) і II (районному) етапах і займає почесне I місце. Але знову ж таки згідно Положення про предметні олімпіади семикласники не беруть участь у III (обласному) етапі. Сподіваємося, що наступного року Настя все-таки буде пробувати свої сили вже на обласному етапі.

Побажаймо же Насті, щоб вогонь таланту, воли до перемоги освітлював їй шлях до перемоги.

Світи, наша зірочко!

Н.І. Плоска, класний керівник 7 класу.

Моє захоплення

Як і кожна людина, я багато разів замислювалася над тим, яку професію мені обрати в майбутньому. Мої уподобання змінювалися з віком. Спочатку я мріяла стати вихователькою у дитячому садку, лікарем-педіатром, а як пішла до школи – вчителькою початкових класів. Пізніше мене зацікавила професія моїх батьків – міліціонер. А тепер?

Я до цих пір ще точно не визначилася. Єдине, що б хотілося мені, – одержувати задоволення від улюбленого заняття. Я б не хотіла працювати через силу, виконуючи якусь монотонну роботу. Ні! І ще раз ні! Робота мусить приносити насолоду і виконуватися охоче, з радістю. Отже, треба обирати захоплення до душі.

А чи є у мене таке заняття?

Так!

Танці – ось що приносить мені найвищу насолоду. Хоч це і велике фізичне навантаження, але коли я танцюю – я відпочиваю. Танці надають мені впевненості в собі. Неможливо ніякими словами передати відчуття, коли здається, що сил уже не залишилося, що їх уже просто не вистачає! Але у якусь хвилину відчуваєш друге дихання, і я починаю танцювати ще і ще. І навіть краще, ніж до цього. Інколи доводиться довго працювати, повторюючи одну і ту ж вправу декілька разів підряд, але я працюю над собою, хоча буває дуже важко.

Але яке щастя, коли я виходжу зі своїм партнером на сцену! Єдине, що я пам'ятаю в цей час – наказ мого тренера: «танцювати треба не тільки тілом, але й душею, посміхайтесь глядачам». І я усміхаюся, дарую свою усмішку і танець усім, хто любить цю красу – бальний танець. Так я передаю тепло свого серця і почуття людям, а вони відповідають мені взаємністю, аплодуючи під час виступів.

А ще я добре пам'ятаю слова Теда Шона: «Танець – єдине мистецтво, матеріалом для якого служимо ми самі».

І це справді так! Будь-який танець я намагаюся танцювати по-своєму, особливо, звіряючи його зі своїми думками, почуттями. Ніхто не зможе танцювати так, як будь-хто з нас. Адже в кожен танець я вкладаю саме свою душу, свої думки і почуття.

Я люблю танцювати віденський вальс. Це один із найпривабливіших танців, музика якого надихає, а ще він – надзвичайне видовище. Із мелодійного вальсу переношуся в енергійний і запальний швидкий танок – самбу. Люблю спостерігати, як глядачі разом із танцівниками під барабанні звуки починають вистрибувати з глядацьких місць і танцювати. Це найщасливіші хвилини у моєму житті!

Отже, я обираю танці!

Соколова Анастасія,
учениця 7 класу

Сходи́нки успі́ху

Хто не знає Насті Голуб у нашій третій школі? Так, це учениця 11 класу.

Занадто серйозна, вдумлива і подорослому розсудлива дівчина. Розумна, добра, мила, чарівна.

А ще Настя настя надзвичайно заохана в українську барві-
нкову мову. З раннього дитинства дівчина всмоктувала
з молоком матері кожен її ніжний звук, кожне влучне
слово. Саме батьки Насті прищепили їй любов до
української мови, до книжки. Рано Настя навчилася чи-
тати. Її фантазія переносила у чарівний світ казки, вона
вживалася в роль того чи іншого літературного героя, а
інколи, посадивши в коло своїх ляльок, влаштовувала
театралізовані вистави зі співом і танцями. Батьки, по-
мітивши незвичайні здібності доньки, віддають дівчин-
ку до музичної школи раніше, ніж до загальноосвітньої.
Саме тут, у Михайлівській музичній школі, під час од-
ного з концертів я познайомилася з Настею. Мене вра-
зила недоросла серйозність 5-річної дівчинки і надзви-
чайна відповідальність. А згодом, десь у 4 класі, я по-
чула, як Настя читала вірші зі шкільної сцени. Я була
зачарована. Справжня артистка! Подумала: «Як було б
добре, якби вона стала моєю ученицею». І от у вересні
2005 року у новому 5-Б класі, який я починаю навчати,
мене зустрічають допитливі оченята Насті Голуб. От
саме з цих пір ми разом із нею почали долати сходин-
ки успіху у храмі її Величності, що зветься Українська
мова. Перші успіхи не забарилися. У цьому ж таки
2005 році Настя виборола I місце у II (районному)
етапі VI Міжнародного конкурсу з української мови іме-
ні Петра Яцика. У шостому класі знову I місце у цьому
престижному конкурсі. А ще, нарешті, Настя змогла
продемонструвати свої артистичні здібності, взявши
участь у II (районному) етапі Всеукраїнського конкурсу
«Найкращий читач України - 2007». Як зараз пам'ятаю,
як вона натхненно читала уривки з повісті «Тореодори
з Васюківки» Всеволода Нестайка, і як всі глядачі зво-
рушливо сміялися в залі, уявляючи незвичайні витівки
юних любителів пригод.

І от Настя вже 7-класниця. Підіймаємося на наступну конкурсну сходику. Відтепер, учні вже мають право брати участь у предметній олімпіаді з української мови і літератури. Виборовши I місце у I (шкільному) етапі і захищаючи честь ЗОШ №3 у II районному етапі, Настя посідає III місце, не поступаючись I місцем у II (районному) етапі VIII Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика і II місцем як

«Найкращий читач України-2008».

Сходинка 8 клас. І знову призіві місця в олімпіаді й у вище згаданому конкурсі знавців української мови. До них додамо І місце в ІІ (районному) етапі обласної Акції «Марафон пам'яті жертв Голодомору».

2009-2010 н.р. - Диплом I ступеня Всеукраїнського рівня за зайняте I місце у Всеукраїнському українознавчому конкурсі «Соняшник».

Сходинки 9 і 10 класів залишаються такими ж успішними. А ще у 10 класі Настя стає активним членом філологічної секції районного відділення МАН «Паростки надії» і, пройшовши конкурсні випробування, успішно захищає наукову роботу «Проблема добра, зла й духовності у творах письменників ХІХ століття».

У цьому ж році учениця захищає честь району на III (обласному) етапі XI Міжнародного конкурсу імені П.Яцика і посідає IV місце.

З 2010-2011 н.р. запроваджено Міжнародний конкурс з української мови і літератури імені Т. Шевченка. І в ньому Настя виборює І місце в ІІ (районному) етапі.

Не складає рук Настя і в одинадцятому випускному класі. Знову перші місця в конкурсах імені П.Яцика, імені Т. Шевченка, в предметній олімпіаді, почесне V місце в III (обласному) етапі предметної олімпіади з української мови і літератури.

Найвище досягнення учениці в цьому навчальному році - це III місце в обласному етапі Всеукраїнського конкурсу-захисту наукових робіт МАН. Це додає Насті додаткових балів до сертифікату ЗНО і звільнення від здачі ДПА з української літератури.

Добігає кінця останній навчальний рік у школі для одинадцятикласників і для нашої філологічної зірочки Насті. Продзвенить незабаром останній дзвінок. Залишаться в пам'яті змістовні відповіді учениці на уроках мови, піднесені рядки поезій В.Симоненка, Ліни Костенко, В. Стуса... на уроках літератури.

А наша зустріч з Настею, думаю, не завершилась. Сподіваюсь, що перші шкільні сходинки успіху, Настуне, приведуть тебе до омріяної мети, і вже ти будеш розв'язувати життєві завдання. Упевнена:

Збережеш ти вірність і честь,

Те святе, чого школа навчила,

І всі, хто знає тебе в лице,

Завжди скажуть: «Це добра людина!»

Пташиного щасливого польоту тобі, Настуне, у дорослому житті!

Плоска Н.І.,

учитель української мови і літератури

Берег Дитинства

Дитинство... Скільки тепла і щастя у цьому слові! А скільки приємних спогадів лунають у наших думках, коли згадуєш цю чарівну казку!

Що ж для мене означає Берег Дитинства? Це, мабуть, найприємніші, найсвітліші й найвеселіші дні мого життя. По-перше, це тепло родинного кола, ніжна любов батьків, маленькі сюрпризи від матусі, цікаві ігри з татусем. По-друге, це спогади про літні канікули у бабусі. Як було добре, коли приїжджаєш до неї, а вона зацілує тебе і пригостить чимось смачненьким. Але ще краще було, коли тебе забирали додому, бо ти знаєш, що там на тебе чекають твої друзі. Це взагалі окрема розмова. Чого ми з ними тільки не вигадували! І багаття палили, і в піжмурки гралися, і пікніки влаштовували, і школа у нас була, у якій ми навчали наших менших друзів грамоті. Це ніби окрема книжка з казками, яку я ось-ось дочитаю. І почну читати нову, з реальним сюжетом і дорослими проблемами.

І тільки зараз я починаю розуміти тата, коли він казав мені, щоб я не поспішала дорослішати. Ось дивлюся я на свою маленьку сестричку і заздрю їй: вона ще в тому віці, коли не треба поспішати прокидатися, не думати про якісь проблеми, екзамени, вступ до вишу.

Наприкінці своєї розповіді я хочу процитувати слова з пісні В.Вермінського «Берег дитинства»:

Знай - не повернути вже ті дні дитинства свого,

Знай - минає час, вода несе, не повернути нам нічого..

Ніколи не забувайте про своє дитинство, про друзів дитинства. Хай вам буде хоч сто років, але ця маленька, казкова частинка має бути яскравим вогником у вашому серці.

Боже, як багато у світі краси!

Боже, як багато у світі краси! Яке небо! Яке сонце! Які поля! Батьку мій михайлівський край, мій дорогий і прекрасний. Який чудовий михайлівський степ улітку! Особливо в червні, коли трави буйні та свіжі! Сонячне проміння торкається квітів – синіх, жовтих, рожевих, червоних... Зненацька зривається вітерець, хитає трави й квіти, розносить чудовий солодкувато-терпкий аромат червеневого степу.

Пізніше, у серпні, коли сонце стає жорсткішим, степ стає зовсім іншим. Жовті сухі трави, гаряче небо, жодного подиху вітерцю... Але якщо уважно придивитися, життя тут вирує: все ще літають метелики, де-не-де бігають миші, ящірки, шугають птахи... Степ готується до приходу осені.

Голуб Анастасія, учениця 11 класу

Творчість — це праця і натхнення

Сіра Анна (10 клас)

Анічка - надзвичайно працююча, цілеспрямована дівчинка. Ніколи не відкладає справу на потім. У школі їй важко уявити без художньої книги чи підручника у руці. І це не дивно, адже найважливіший світ захоплень Ані - це художня література. Вона ще з молодших класів брала активну участь у різноманітних конкурсах, олімпіадах з української мови та літератури на шкільному, районному та обласному рівнях. Переможниця обласних конкурсів творчих робіт. Деякі її статті друкувалися у дитячих газетах.

Серед однокласників Анічка виділяється добротою, ввічливістю, тактовністю. Вона надійна подруга, чудовий співрозмовник.

Даниленко Анастасія (10 клас)

Поспілкувавшись із Настінкою, розумієш, що життя чудове і потрібно устигати ловити кожну мить буття. Саме так вона і робить: добре навчається, чудово співає, артистично виконує різноманітні ролі на сцені, пише вірші, казки, наукові роботи для Малої академії наук. Дівчинка активна, емоційна, красномовна... Має багато друзів і для кожного знаходить час.

Хоча Настя навчається у Михайлівській ЗОШ №3 менше року, але встигла проявити свій талант у шкільних вечорах, святкових лінійках, захисті наукової роботи, участі у шкільних та районних конкурсах та олімпіадах.

Деревська Світлана (6-Б клас)

Доброта і ще раз доброта - саме це вирізняє Світланочку від інших однокласників. Її ім'я, як талісман, ніби дарує світло іншим. Навіть інколи, коли вона робить зауваження бешкетникам, це виглядає, як прохання бути добрішими, уважнішими

один до одного.

Світланочка, як чарівна квіточка, яка виросла у казковому лузі і сама ще не знає, настільки вона

прекрасна. Такі ж і її поезії. Вони випромінюють доброту, казковість, мудрість... А деякі нагадують подих вітру, мелодію пісні, тепло сонечка, мамину посмішку... І кожен її поезію об'єднує вагомість і легкість одночасно, тому що у кожному вірші є хоча б маленька дитяча філософська думка і легкий політ у майбутнє.

Науменко Владислава (6-Б клас)

Маленька, тендітна дівчинка із великими добрими очима. Завжди спокійно, лагідно говорить. А слова її вагомі, обдумані, мудрі.

Не володіти славою прагне Владиславочка, а навпаки - мати багато надійних друзів, підтримку у родині, щасливе дитинство. Праця, праця і ще раз праця - надійний помічник у навчанні Владиславочки. Вона уміє швидко зосередитися, підібрати влучні художні засоби для написання поезії чи прози. І результат завжди чудовий.

Владиславочка нагадує чудову фею, яка своїм мудрим рішенням може змінити хоча б частинку життя на краще. Вона має безмежне прагнення — створити суспільство мудрих, чесних, добрих людей. І мабуть, ці бажання надихають її на написання поезій.

Мостова Дар'я (5-А клас)

Маленька зірочка 5-А класу. Вона лише вчиться бути чарівником, а ось душа у неї уже чарівна. Даша жодної дитини і, мабуть, жодного створіння у своєму житті не образила. Вона на світ дивиться гарними блакитними очима, і світ їй відповідає тією ж взаємністю - любов'ю, добротою, ніжністю.

Дашенька відповідальна, старанна, талановита дівчина. У 5-у класі уже учасниця Всеукраїнських конкурсів, пробує проявляти свій поетичний талант. Має один із найвищих рейтингів знань серед учнів середньої ланки школи.

Сторінку підготувала

Тібії Світлана Леонідівна,

учитель української мови та літератури

Весна

Прийшла весна в моє село,
І все навколо ожило:
Бурульки капують зі стріхи,
Радіють сонечку всі діти.
Вже повертаються птахи
Із першим подихом весни.
Виходять в поле трударі
Вклонитись матінці-землі.
Весна для них – гарячий час.
Вже поле зоране не раз.
Невтомна праця хлібороба –
Найбільша праця для народа.

*Науменко Владислава,
учениця 6-б класу*

Весна

Весна... Співає все навколо,
Летять до нас пташки.
Я все пригадую і знову
Кажу я пташечці: «Лети!»
Сама я ніби та пташина,
Нема притулку і мені.
Навкруг весна – я співаю,
Але прийдуть холодні дні.
І знов я полечу у вирій,
І знову повернусь.
Але ніколи вже не буду
Такою, як колись.

Згадай же, друже, як весною,
До тебе прилетять птахи,
Можливо, і душа на волю
До тебе знову прилетить.

Весна... Співає все навколо,
Летять до нас пташки,
Я все пригадую і знову
Кажу я пташечці: «Лети!»

*Даниленко Анастасія,
учениця 10 класу*

Верба і калина

Верба над водою –
Чудова картина!
Червона калина
Стоїть біля тину.
Дивлюся – радію
І плачу, і мрію...
Верба і калина –
То є Україна.
Маленькі листочки,
Червонії грона...
Відразу згадаєш
Ти рідну мову,
Вечерю сім'єю,
І татка, і неньку.
І небо було голубеньке!
Верба і калина –
То є Україна,
То є Україна моя!

«Богданівські яблука» (споглядаючи картину К. Білокур)

Налиті соком, ніби сонцем,
Червонії, гладенькі,
У смужечку, жовтенькі.
Немов вони насправді,
Немов я їх візьму...
Червонії, жовтенькі,
Чудовії, маленькі,
Пахучі, ніби з меду,
На хустці у саду.
А я там є десь поряд,
І зараз їх візьму...

*Деревська Світлана,
учениця 6-Б класу*

Мій рідний край

Дрімучі діброви, казкові велетні дуби, високі сосни і берези. Багатий край на ягоди, гриби... Ростає пшениця, жито... Мерехтять під сонцем листата кукурудза. Розкинулись сади вишневі, яблуневі... На полях ростуть смугасті кавуни та золотисті дині. Найбільша зона – лісостеп – по-своєму чарівна і велична. І кожна пора року міняє свій колір. Весна – зелене царство. Влітку блякнуть її розмаїті фарби. Восени все навколо золотіє. А зимою все одягає біле вбрання. Це мій рідний край, який я дуже люблю.

*Мостова Дар'я,
учениця 5-А класу*

Чарівний цвіт осені

Ось і прийшла осінь. Час забути про безтурботне літо, веселі ігри до пізнього вечора, купання в теплому морі. Настала пора згадати про школу й, узявши портфель, відправитися за новими знаннями.

Яскраве осіннє листя ніжно падає додолу. А ось, зчепившись, наче за руки, летять пелюстки троянд, — туди ж, до осінніх листочків. Під яскравими, золотистими променями сонця все ніби спалахує золотими та діамантовими фарбами. Яскраво-червоні китиці калини виблискують на сонці кожною своєю ягодою.

Як чудово пройтися осінніми алеями парку рано-вранці. Усюди тиша та спокій, лише під ногами шарудить опале листя. Повітря чисте та свіже, а дерева величні та безгомінні. Усюди лежать шоколадні каштани, деякі з них одягнені в зелені колючі кошушки.

Царівні-осені належить зараз уся влада. Та влада, яку і забере у неї біла зима. Та з кожним днем стає все холодніше. Дереву поволі звільняються від свого вбрання і стають голими й беззахисними. Небо затягають хмари, починаються дощі.

Тихо та задумливо стоять дерева. Скоро їм доведеться розпрощатися з останнім вбранням із золотого листячка та одягнути білосніжні пухові шапки.

Поволі осінь відходить, але вона завжди залишається чарівною та неповторною у моєму серці.

*Сіра Анна,
учениця 10 класу*

Народження таланту

Долга Злата навчається в 3-А класі. Дівчинці подобається вчитися, всі предмети для неї цікаві. Та всю любов свого маленького сердечка вона віддає вивченню рідної мови, мови країни, в якій живе.

Злата правильно і добре розмовляє українською мовою, у неї багатий словниковий запас. Дівчинка виразно декламує вірші українських поетів. Дуже їй подобаються вірші Т.Шевченка, байки Л.Глібова. А прочитавши небилицю О.Пчілки, вона й сама написала небилицю про свій клас. А тепер ще й вірші почала писати. Злата любить читати українські народні казки, вміє їх ще й артистично розповідати.

Усі творчі роботи в неї дуже цікаві, зі смаком оформлені, учениця вправно вміє пояснювати народні вислови, добирати синоніми, антоніми, складати речення з багатозначними словами.

Про інтерес і любов до рідної мови свідчать і її маленькі перемоги. Злата брала участь у I шкільному етапі Міжнародного конкурсу імені П.Яцика, де посіла II місце і в II районному етапі Міжнародного конкурсу імені П.Яцика, де теж у дівчинки II місце.

Побажаймо ж Златі насаги й творчих успіхів на початковому етапі оволодіння рідною мовою і рідним словом.

Передерій В.В., класний керівник 3-А класу

Інтерв'ю з наймолодшою зіркою

- Чому тобі подобається саме українська мова? Адже в школі ми ще вивчаємо англійську та російську.

- Мені подобається саме українська мова тому, що вона милозвучна, красива, зрозуміла і така рідна. Пісні, вірші, проза,

написані українською мовою, дуже гарні, співучі. Саме через це я захоплююся українською мовою.

- Чи підтримують тебе батьки у заняттях українською філологією?

- Так, звичайно. Мене підтримує моя матуся: вона дуже допомагає мені морально і фізично.

- У цьому році ти посіла призове місце у II (районному) етапі конкурсу з української мови імені Петра Яцика. Ти рада? Чи сподобався тобі конкурс? І можливо, ти хочеш представляти нашу школу у наступному році?

- Це мій перший вагомий здобуток, тому спогади про нього залишаться у мене на все життя. Трішки хвилювалася, але мої знання мене не підвели. Мені було б дуже приємно виступати на районному етапі цього конкурсу і в наступному році, але треба буде пройти шкільний етап.

- Для того, щоб гідно виступати у конкурсах, олімпіадах, треба багато читати. Чи любиш ти взагалі читати і, можливо, в тебе є якісь улюблені твори?

- Я дуже люблю читати. Я частий гість у шкільній та районній бібліотеках. Мені дуже важко обрати одну якусь улюблену книгу. Особливо мені подобаються вірші Лесі Українки, Тараса Шевченка.

- І останнє запитання. У дитинстві ми всі мріємо кимось стати: лікарем, вчителем, юристом, моделлю, а ким хочеш стати ти?

- Мені б хотілося стати дизайнером або фотографом, бо я лю-

блю творити щось своїми руками, і мені близькі ці професії.

- А чи не хочеш ти пов'язати свою майбутню професію з українською мовою?

- Можливо я стану вчителькою української мови, але над цим питанням я ще мало замислювалась.

- Так, звичайно, в тебе є ще купа часу. Ти прийшла до мене не з порожніми руками?

- Це моя небилиця про третій клас:

НЕБИЛИЦЯ (із життя 3 класу)

Якось раз зайшла я в клас.

Гарно й затишно у нас.

Бачу Свету, як вона до вікна прямує.

Добра й лагідна, ніколи не репетує.

А підлогу, Боже ж мій,

Наш Льоша підмітає.

А Микита скрізь

Вірші нам промовляє.

Обернулася назад: Сільвія й Катруся

Вже розхристані стоять,

Їх я аж боюся.

Потім бійка почалась:

Інна та Христина

Заповзято в бій пішли,

Ось вам і картина.

Ну а Льоша та Світлана,

Об'єднавши сили,

Всіх благали та вмовляли,

Доки помирили.

Та хіба таке буває,

Людоньки, скажіть?

Небилиця та й і годі,

Що тут говорити!

- Златочко, ти велика розумниця і гарна дівчинка. Мені дуже приємно було з тобою спілкуватися. Я бажаю тобі творчої насаги та успіхів у всьому.

Інтерв'ю брала Голуб Анастасія

Повідомлення ТСН

Не стерпівши наруги, учитель мови зламав сайт падонкафф і виправив усі орфографічні та пунктуаційні помилки!

Нове життя нового прагне слова

- У нашій установі лише дві проблеми...
- Дурні та дороги?
- Та ні! Слабкий менеджмент і погана транспортна ситуація.

Новітні терміни методики

На уроці літератури учитель каже учням:

- А тепер усі пишемо коменти до роману «Хіба ревуть воли, як ясла повні?»...

Точні координати

Учитель географії в терапевта.

- Так, що у вас болить? - розпитує лікар.
- Нога.
- Де?
- На південний захід від п'ятки...

Редакційна колегія:

Голуб Анастасія
Настин Максим
Сіра Анастасія
Соколова Анастасія
Передерій Т.Б.
Плоска Н.І.
Тібій С.Л.

Комп'ютерний набір:

Калінінська О.А.
Івченко Н.К.

ПОСМІХНІТЬСЯ!

Зі студентського словника

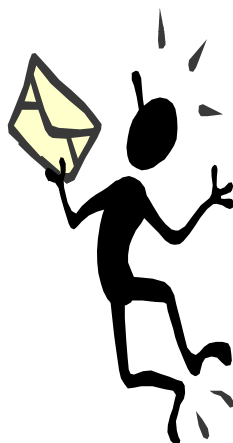
Амбіції - це коли йдеш на іспит, думаючи, що знаєш на «2», а коли ставлять «4», дивуєшся: чому не «5».

З листа батьків до студента

- А ще, синку, хотіли ми тобі надіслати сто доларів, та, на жаль, уже запечатали конверт...

З учнівських творів

- Козак Голота народився в сім'ї бідних колгоспників.
- Чіпчина бабуса померла ще в дитинстві.
- Її очі лагідно дивилися одне на одного.
- Свої наміри Богдан Хмельницький виклав у телеграмі російському царю.
- Ніс Гоголя наповнений глибоким змістом.
- Аміак отримують синтаксичним способом.
- У банці сидить мій пернатий друг - хом'ячок.
- Мавпа вчепилася в дерево задніми руками.
- У портфелі лежать підручники, зошити, бутерброд з ковбасою та інше шкільне приладдя.

НАША АДРЕСА

Михайлівська ЗОШ
I-III ступенів №3
Михайлівського району

сmt Михайлівка,
вул. Пушкіна, 106

Телефон: 2-14-37